

शल्यकाश्च nur Fehler für मशलकाश्च. — 3) *Vanguiera spinosa* Roxb. BHĀVAPR. 5. ÇABDAR. im ÇKDr. RATNAM. 29.

शल्यकपठ m. = शल्यक 1) ÇABDAR. im ÇKDr.

शल्यकर्तन (SCHL. und Comm. in der ed. Bomb.), °कर्षण (ed. Bomb.) und °कीर्तन (Gorr.) N. pr. einer Oertlichkeit R. 2, 71, 3 (73, 3 Gorr.).

शल्यकर्तर् (कर्तर् von 1. कर्त) m. Chirurg MBH. 5, 1401 (= काण्डकृत Pfeilmacher NILAK.; diese Bed. hat das Wort °कर्तर् R. Gorr. 2, 90, 24). vielleicht fehlerhaft für शल्यकर्तृ; vgl. übrigens शल्यकृत.

शल्यकर्षण s. u. शल्यकर्तन.

शल्यकवस् (von शल्यक = शल्य) adj. ein spitzen Maul habend (NILAK.):

शालु Spitzmaus MBH. 12, 3307.

शल्यकि HARIV. 14300 fehlerhaft für शल्यक, wie die neuere Ausg. liest.

शल्यकीर्तन s. u. शल्यकर्तन.

शल्यकृत m. Chirurg ĀPAST. 1, 19, 15.

शल्यपणी f. eine best. Heilpflanze (मकुमेदा) BHĀVAPR. 5.

शल्यलोमन् n. Stachel eines Stachelschweins RĀGĀN. im ÇKDr.

शल्यवत् (von शल्य) adj. 1) in dem eine Pfeilspitze steckt: मृग MBH. 12, 4649. — 2) dem eine Pfeilspitze gehört: शल्यवतो मृग; so v. a. das Wild gehört dem, der es erlegt, M. 9, 44.

शल्यसंन n. das Herausbringen eines Stachels, — Dorns KAUC. 33.

शल्यकर्तृ m. Chirurg R. 5, 28, 6. KATHĀS. 83, 34.

शल्यकृत् m. dass. VARĀH. BRH. S. 5, 80.

शल्यारि m. Çalja's Feind (अरि), Bein. Judhishthira's H. 707.

शल 1) m. Frosch. — 2) n. Rinde ÇABDAR. im ÇKDr.

शलक (aus शल्यक mit Assimil.) 1) m. TRIK. 3, 5, 19. a) Stachelschwein HALĀJ. 2, 78 (शल्यक v. l.). JĀGĀN. 1, 177. MBH. 7, 7107 (शल्यक ed. Bomb.).

शलकाङ्गुल Suçr. 2, 300, 2. — b) *Bignonia indica* ĠAṬĀDH. im ÇKDr. — 2) f. गङ्गा गौरादि zu P. 4, 1, 41. TRIK. 3, 5, 19. a) Stachelschwein TRIK. 3, 3, 46. H. an. 3, 103. MED. k. 160. R. 4, 16, 32. Verz. d. Oxf. H. 103, a, 20. PAÑĀR. 1, 7, 28. VAŚRASŪI 236. — b) *Boswellia thurifera* Roxb., Weihrauchbaum AK. 2, 4, 4, 12. TRIK. 3, 3, 46. 448. H. 1152. 1200. H. an. MED. MBH. 12, 4283. 13, 4716. R. 2, 55, 8. 3, 26, 28. KARAKA 1, 5. Suçr. 2, 23, 6. 114, 19. 324, 2. °वच् 436, 17. 438, 21. VIKR. 107. VARĀH. BRH. S. 57, 1. ÇATR. 1, 40. Weihrauch Suçr. 2, 501, 18. Hier und da (auch in Bomb. Ausg.) mit स geschrieben. — 3) n. Rinde ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. हुमलक.

शलकि oder °किन् entweder ein best. Vogel oder °कि = शलकी Stachelschwein (aus metrischen Rücksichten) Suçr. 2, 447, 17.

शलकीद्व m. Weihrauch ĠAṬĀDH. im ÇKDr.

शलकीय (von शलकी) m. (sc. निर्वास) Weihrauch MBH. 13, 4717 (स° beide Ausg.).

शलिका f. eine Art Fahrzeug HARIV. 8364. कलिका die neuere Ausg.

शल्व m. 1) pl. N. pr. eines Volkes, = शाल्व UNĀDIS. im ÇKDr. — 2) eine best. Pflanze; vgl. शाल्व.

श्व s. 1. शु.

श्व m. n. SIDDH. K. 251, b, 1. 1) m. n. Leichnam AK. 2, 8, 2, 87. TRIK. 2, 8, 60. H. 564. MED. v. 24. HALĀJ. 3, 7. ÇAT. BR. 1, 8, 2, 18. 13, 8, 1. KĪTĪ. 12, 3. अतः °eine Leiche enthaltend PĀR. GRH. 2, 11. ÇĀNKH. GRH. 4, 7. °द्वप 2, 12, 6, 1. °चम् ÇĀNKH. Ç. 14, 22, 19. °दक्षा ÇAT. BR. 12, 5, 4, 1.

2, 2. °नभ्य n. ein Stück von der Nabe des Leichenwagens KĪTĪ. Ç. 22, 3, 12. LĪTĪ. 8, 3, 6. SHADY. BA. 3, 8. अतर्गतशवे ग्रामे M. 4, 108. °स्पृष् 5, 64. 85. 9, 178. श्वं निर्हरेयुः 10, 55. °शिरस् 11, 72. MBH. 1, 1683. 13, 2566. 14, 1944. HARIV. 14763. 14768. 14772. 14834. fg. Suçr. 1, 108, 9. 170, 15. °विष 2, 238, 7. Spr. (II) 1190. 1444. VARĀH. BRH. S. 46, 71. 86, 45. BRH. 23 (23), 13. KATHĀS. 4, 107. 18, 152. 154. 23, 183. 34, 186. 72, 18. 73, 286. RĀGĀ-TAR. 5, 271. WEBER, KṚSHNĀ. 224. MĀRK. P. 8, 104. fgg. श्विन् BrĀG. P. 2, 3, 23. VER. in LA. (III) 4, 11. Verz. d. B. H. 144, 3. °गन्धिन् Verz. d. Oxf. H. 51, b, 3. °साधन 93, b, 32. °दूषितजल 282, a, 23. fg. °पन्नग MBH. 1, 1706. am Ende eines adj. comp. f. श्वा KATHĀS. 53, 158. Vielleicht von श्व = श्वा (श्वा) schwellen. Vgl. 2. शाव. — 2) n. Wasser MED.; vgl. शवस्.

श्वकाम्य adj. nach Leichen begierig; m. Hund ÇABDAR. im ÇKDr.

श्वकृत् adj. Leichen machend unter den Beiww. KṚSHNĀ'S PAÑĀR. 4, 8, 106.

श्वधान m. pl. N. pr. eines Volkes MĀRK. P. 58, 44; vgl. शरधान.

श्वमन्दिर n. Leichenstätte MĀRK. P. 8, 106.

श्वयान n. Todtenbahre HĀR. 206.

श्वर s. श्वर.

श्वरय m. Todtenbahre ÇABDAR. im ÇKDr.

श्वर्त (an शव anklingend) m. ein best. Wurm AV. 9, 4, 16. TS. 5, 7, 22, 1.

शवल s. शवल.

शवलोकधातु s. सकलोकधातु.

शववाह m. Leichenträger MBH. 4, 1344.

शववाहक m. dass. PĀLĀGĀTĪTEND. 20, a, 1.

शवशयन n. Leichenstätte BrĀG. P. 4, 7, 33. könnte nach dem Comm. auch Lotusblüthe (शव = तल) bedeuten.

श्वस् (von 1. श्व) UNĀDIS. 4, 192. 1) n. a) Ueberlegenheit, Uebermacht; (siegreiche) Stärke, Heldenkraft; auch pl. NAIG. 2, 9. NĪR. 2, 2, 10, 29. 31. 11, 21. महे तत्राप श्वसे कि जज्ञे RV. 7, 28, 3. उग्रं व घोषः स्थिरा श्वसि 56, 7. 48, 2. 1, 39, 8. नकिः श्वसि ते नशत् 8, 57, 8. शर्विष्ठे न आ भर प्रूर श्वः 6, 19, 6. 2. स्वेन श्वसा प्रश्रुवर्नरः 7, 74, 6. 1, 167, 9. दा नभ्यो नृणां प्रूर श्वः 10, 148, 4. धिष्ठा श्वः प्रूर 2, 11, 18. 6, 15, 11. 23, 3. रथो न महे श्वसे युजानः 34, 2. 8, 24, 17. 86, 9. 10, 48, 11. वज्रं श्वसे धृष्ट्वा ददे 49, 2. 116, 1. AV. 6, 33, 2; vgl. ÇĀNKH. Ç. 18, 3, 2. अर्मवत् RV. 5, 86, 3. खेष 87, 6. उग्र 3, 36, 4. वृत्रह 6, 48, 21. वृक्षि 8, 3, 10. श्वसस्पतिः Indra 1, 131, 4. 145, 1. 4, 47, 8. श्वसः सूनः Indra 4, 24, 1. 8, 79, 2 (vgl. 1, 127, 2). श्वसो नपातः die Rbhū 1, 161, 14. 4, 34, 6. 33, 1. du. die Açvin 8, 25, 5. द्वि° adj. doppelt stark RV. 9, 104, 2. श्वसा instr. kräftig, stark: त्वं गिर आ पृणात्ति श्वसा वर्धयति च RV. 5, 11, 5. यो अश्मानं श्वसा बिभेदेति 4, 22, 1. 6, 32, 5. 10, 31, 5. 49, 8. 73, 8. AV. 13, 2, 31. In der Stelle इन्द्रो मङ्गा रोदसी पप्रथच्छ्वः RV. 8, 3, 6 erklärt Śiṣ. श्वस् als gen. st. श्वसम्. — b) Wasser (vgl. शव) NAIG. 1, 12; vgl. z. B. Śiṣ. zu RV. 5, 58, 7. — c) = शव Leichnam UGÉVAL. — 2) m. N. pr. eines Lehrers Ind. St. 4, 373. — Vgl. अप्रतिघृष्ट°, अभिष्टि°, असामि°, नतत्र°, वृद्ध° und शवसायन.

शवसउशीनरेषु GOPATHA-BR. 2, 9 fehlerhaft für सवशोशीनरेषु; vgl. AIT. BR. 8, 14.

शवसान (von 1. श्व) UNĀDIS. 2, 86. adj. überlegen, übermächtig, Kraft-